

2012

VELIKONO NÍ SBOROVÝ
DO PIS

sboru eskobratriké cirkve evangelické
v Jindřichov Hradci

Sestry a bratři, milí přátelé našeho sboru,

zdravíme Vás a zveme k pravidelným akcím, k nedělním i svátečním bohoslužbám, ke společným pobytům. Přijměte také velikonoční příběh i další informace o životě našeho sboru.

S přáním Božího pokoje

Jaroslav Hojný
kurátor

David Balcar
farář

Noc bdění pro Hospodina

(podle Mk 14,53-65)

Ve čtvrtek před pesachem - před největším židovským svátkem je v každé židovské rodině slavnostní večeře s upečeným beránkem. Svatá noc. Noc bdění pro Hospodina. Něco jako naše štědrovečerní večeře. Je plná vděčnosti a radosti.

Je čtvrtek před pesachem, čtvrtek před pesachem roku - no toho roku, co ukřižovali Jošuu z Nazareta a s ním dva povstalce.

Také jeden člen synedria, představme si ho, ať se jmenuje třeba Jochanan, slaví se svou rodinou pesachovou večeři. *„Tak maminko, to jsme rádi, že jsi všechno krásně připravila. Ale už si pojd' sednout, vy děti taky a začneme.“* A vezme do ruky pohár vína pronese požehnání. *„Děti, ten pohár vína je symbolem radosti ze svobody. Svoboda je největší dar od Hospodina. Právě dnes večer to slavíme. Za svobodu děkujeme Hospodinu. Děti važte si svobody.“*

A malý Matatjáš, tak jak to tradice káže a jak ho to maminka učila se ptá: *„O všech nocích jíme kvašený i nekvašený chléb. Proč o této noci jenom nekvašený?“*

„Protože záchrana z Egypta přišla tak rychle, že těsto ani nestačilo vykynout.“ Odpovídá tatínek. "Bylo třeba rychle odejít a nesmělo se otálet. Ani jídlo na cestu si pořádně nestačili připravit. Od té doby jsme stále na cestě. Však už Abraham, Izák a Jákob byli na cestě a bydleli ve stanech a když jsme utíkali z Egypta, tak pak na poušti jsme měli stan setkávání, cestovní kostel. Čím více času člověk tráví hovory o východu z Egypta, tím více je hoden chvály.”

A malý Matatjáš pokračuje: *„O všech nocích jíme jakoukoli zeleninu. Proč o této noci pouze hořké byliny?”*

Jochanan na něj spokojeně koukne a povídá: *„Protože hořký byl život našich otců v Egyptě. Jako otroci tam vyráběli cihly a všelijak pracovali na poli. Všechnu otročinu, kterou na ně uvalili, jim Egyptané ještě ztěžovali surovostí.”*

„Ted' beránek.” napovídá Matatjáškovi jeho starší bratr Šimeon, který se takto ptával tatínka, když Matatjáš ještě neuměl mluvit.

„A proč se jí velikonoční beránek?”

„Na památku toho, že když Hospodin trestal Egyptány, tak naši otcové zabili zdravého beránka bez vady a jeho krví natřeli dveře od svých domů. Domy, které byly tou krví natřeny Boží trest vynechal. To je na připomenutí, že záchrana něco stojí - museli vzít svého beránka. Ten beránek to býval člen rodiny, ten s nimi žil a s dětmi si hrál. Museli ho obětovat. Museli dokázat se ho vzdát. Svoboda není zadarmo, člověk musím umět dát ze svého, něčeho se zříci. To je cesta k životu.”

„A proč vlastně jíme tu sladkou směs oříšků a jablek, co mám nejradši?” ptá se Matatjáš dál, to už tradice nekáže ani ho to maminka neučila. To ho jen tak napadlo.

„To má připomínat, jak sladká je svoboda, jak je dobrá. Toužíme po ní, tak jako ty po oříškách a jablíčkách.”

„A proč se pijí čtyři poháry vína?“ Ptá se synek zvědavě dál.

„Protože Boží jméno, to které nevyslovujeme, má čtyři písmena.“

„A tati pročpak otevíráš dveře? On ještě někdo přijde?“

„To se tak vždycky dělá - aby mohl přijít Eliáš. Víš, to byl prorok, Boží muž, o kterém věříme, že se ještě vrátí mezi lidi. Je to posel doby, kdy přijde Mesiáš. Mesiáš přinese radost pokoj, nebudou války a nemoci, lidé se už nebudou nenávidět a tak. Já se tak těším, až to bude...“

Tu někdo zatukal na otevřené dveře. Je to Šemuel: *„Jochanane, můžeš na chvíli...“*

Venku před domem říká vzrušeně: *„Už chytili Ježíše. Prý to šlo úplně hladce. Ve městě je ale plno lidí a tak by bylo nejlepší tu jeho věc zprovodit ze světa ještě před svátkama. Za hodinu zasedá synedrium, přijdeš?“* „Ano, hned jdu.“ A pomyslí si: *„To je škoda právě teď opustit sváteční stůl a rodinu, když jsme si začali tak krásně povídat o tom Božím vysvobození. Rebeka se bude zlobit a děti budou smutné. Tak hezky jsme si vyprávěli o svobodě. No, člověk se někdy musí obětovat. Musíme bdít, aby nikdo nesváděl lid, nebudil falešná očekávání a neporušoval zákony.“*

A už kráčí spolu se Šemuelem do veleknězova paláce. *„To je ale zima. Ani se nedivím, že si támhle ti lidé udělali na dvorku ohniček. Snad bude u Kaifáše zatopeno,“* podotkne Šemuel.

Synedrium už se schází. Plný počet je sedmdesát jedna členů, ale naštěstí se může usnášet, když je přítomno čtrnáct. Už přicházejí - zkušený zákoníci, studovaní farizeové, kněží poctiví i ti druzí. A pak ti z vyšší společnosti - některá místa se tu dědí v jeruzalémských bohatých rodinách. *„Ale nikde tu nevidím Josefa z Arimatie, že by nemohl, anebo mu neřekli? A taky Nikodém tu není. Zrovna tihle, myslím, tu Ježíšovu věc vidí přece jenom trochu jinak než ostatní. Mělo by se dopřát hlasu všem. Co myslíš Šemueli?“*

„Ano. Představ si, můj bratranec z Galileje, co k nám přijel na svátky, ten je z toho Ježíše úplně vedle. Myslí si, že je to prorok, nový Eliáš, nebo snad i Mesiáš. Bratranec se nikdy moc o víru nezajímal, ale teď před týdnem zpíval u brány Hosanna a Halelujah a taky žalmy. Chodí za tím Ježíšem. Prý pořád putuje, je na cestě, nikde pořádně nebydlí. To víš, Galilejci, oni by hned bojovali. Ale že prý ne, že je Mesiáš jinak, že osvobozuje lidi od hříchu, od nemocí, od spoutanosti zákony a předpisy. Prý si klidně uzdraví někoho i v sobotu, nedrží svátky... A taky prý je kolem něj radost, lidi, co jsou smutní (a víš v Gallileji je fakt bída, nezaměstnanost a velká kriminalita) tak prý tam teď jsou mnohem nadějnější a zase začínají věřit Bohu. Taky prý vypráví příběhy, aby mu lidé rozuměli a stýká se s kdekakou spodinou. No mě to taky není sympatický - zákon musí bejt, a obyčejný lidi, víme, jaký lidi jsou... Já s tím taky nesouhlasím, - kdybych ovšem nepotkal toho bratrance. On k nám jezdí každý rok na svátky - a letos je jak vyměněnej. Pořád mluví o božím království a dokonce se mi i omlouval za nějaká stará nedorozumění...”

Zasedání začíná. Vypovídají svědkové. Šemuel se nakloní k Jochananovi a pošeptá mu: „To je trapas, vždyť se ta svědectví vůbec neshodují. Chápu, že rozsudek je, co si budem povídat, dávno jasný, ale jde o to, aby to vypadalo aspoň trochu spravedlivě. Ovšem tohle.....”

„Ty Šemueli, já ty církevní řády moc neznám, ale nestojí tam, že rozsudek smrti se nesmí vynést v tomtéž zasedání, kdy je výslech?”

„Hm, hm... to máš asi pravdu. Počkej, podívám se do nich. Ano, a taky tu stojí, že synedrium má zasedat jen ve dne. A že má zasedat v budově v okrsku chrámovém - takže ne ve veleknězově domě. A tady v tom bodě píšou, že 'synedrium má chránit obžalovaného před ukvapeným a nespravedlivým

odsouzením. Soud má napřed vyslechnouti svědectví ve prospěch obviněného a také se snažiti, aby nedošlo k nespravedlivému odsouzení. Nemá se rozhodnouti jednomyslně, seč by to znamenalo, že neměl obhájce.' ”

Jochanan začal mít divné mrazení v zádech a jen tak napůl ucha slyší: „*Slyšeli jsme ho říkat: Já zbořím tento chrám a ve třech dnech vystavím jiný.*”

Šemuel do něho šťouchá: „*Slyšíš to .. on chce prý zbourat chrám. Co je s tebou Jochanane?*”

„*Vidíš toho Ježíše, jak mlčí, vůbec se nebrání. Vůbec se nebrání. On se snad nechá zabít, jako beránek. Vždyť on se vůbec nehájí.*”

„*Jsi Mesiáš, syn Požehnaného?*”, ptá se velekněz

„*Já jsem*”, odpovídá Ježíš.

„*Jak to, že se přihlásil k božství, když ví, že je to jasný rozsudek smrti?*”

Jochanan jde domů jako ve snách. Svatá noc, připomínáme si svobodu. On ten Ježíš i když spoutaný, byl úplně svobodný. Možná nejsvobodnější ze všech. Já večer povídal dětem o odvaze a sám jsem se bál cokoli říct. Já vyprávěl o oběti z vlastního a my chceme obětovat z cizího. A on vypadal tak nevinně, jak ten náš beránek. Vadí nám, že nedrží sobotu jako svátek. A co my, drželi jsme dneska svátek? Oslavili jsme svátek svobody tím, že jsme někoho odsoudili...

„*Ahoj Jochanane, to jsem ráda že jdeš. To jste celou noc zasedali? Co můžete mít o svaté noci tak důležitého ? To musela být nějaká vyjimečná věc.*”

„*Rebeko, to byla výjimečná věc.*”

„*Vem si, zbylo trochu oříšků a jablek - sladká svoboda.*”

Jochanan si vzal hrst, ale chutnalo to poněkud hořce.

„Proč jsi za sebou zavřel ty dveře, vždyť jsou otevřené pro Eliáše.“, diví se Rebeka.

„Obávám se, že dneska nepřijde. Že jsme mu je právě zavřeli.“

„To nechápu...“, říká Rebeka, kroutí hlavou a odchází.

Jochanan sedí a přemýšlí o tom, jestli nemá Šemuelův bratranec pravdu. A jestli nemá pravdu ten Ježíš. Jestli není opravdu Mesiášem. Otevřel knihu proroka Izajáše a četl si o Božím služebníkovi:

Byl v opovržení, kdekdo se ho zřekl, muž plný bolesti, zkoušený nemocemi, jako ten, před nímž si člověk zakryje tvář, tak opovržený, že jsme si ho nevážili. Byly to však naše nemoci, jež nesl, naše bolesti na sebe vzal, ale domnívali jsme se, že je raněn, ubit od Boha a pokořen. Jenže on byl proklán pro naši nevěrnost, zmučen pro naši nepravost. Trestání snášel pro náš pokoj, jeho jizvami jsme uzdraveni. Všichni jsme bloudili jako ovce, každý z nás se dal svou cestou, jej však Hospodin postihl pro nepravost nás všech. Byl trápen a pokořil se, ústa neotevřel; jako beránek vedený na porážku, jako ovce před střihači zůstal němý, ústa neotevřel. (Iz 53,3-7)

„Člověk se skutečně někdy musí obětovat. Ale že se obětuje Bůh pro člověka, to jsem do dneška nevěděl.“

Budiž požehnána noc,
kdy Bůh zachraňuje člověka!

Amen

Noc kostelů

V roce 2005 se uskutečnila první Noc kostelů (Lange Nacht der Kirchen) ve Vídni a během čtyř let se spontánně rozšířila do celého Rakouska. V roce 2009 Noc kostelů „překročila hranice“ i do naší republiky a později i na Slovensko. Jejím cílem je otevřít prostory církevních staveb lidem, kteří by možná měli ostych přijít na bohoslužby nebo na dveře kostela zatukat. Během této noci jsou v otevřených kostelech připraveny komentované prohlídky, koncerty, divadelní představení, rozhovory apod., někde jsou otevřeny i běžně zavřené části kostelů. Více si o této akci můžete přečíst na internetu: **www.nockostelu.cz**

Letos poprvé se přidává k této akci i náš sbor - bude v pátek 1.června. Pozvánky s chystaným programem budou včas k dispozici, abyste mohli pozvat i své přátele a známé.

Brigády na táborové základně YMCA na Vlčici

21.4. a 28.6.

Kavárnička (čtvrtek od 9.30 hod)

5. dubna - host Eva Fialová, archivářka ústředního církevního archivu
Téma: Z dějin České diakonie

3. května

7. června

Přihlášky

na letní tábory YMCA a informace o letních akcích pořádaných ústředím ČCE (rekreace a letní tábory) jsou na nástěnkách v kostele a ve farní kanceláři.

Stručný přehled sborového hospodaření v roce 2011

Staršovstvo vám předkládá stručný přehled sborového hospodaření a několik informací k financování našeho sboru a církve (částky jsou zaokrouhleny).

příjmy

salár	281.000
sbírky při bohoslužbách	77.000
mimořádné dary	150.000
příjmy z nájmu (fara, zahrady)	74.000
ostatní příjmy	159.000
Celkem	741.000

výdaje

provozní	50.000
pojištění, bank.poplatky, telefon	25.000
cestovné (do kaz. stanic)	18.000
odvod do Personálního fondu (za obsazené farářské místo)	71.000
odvod do Personálního fondu (za pastorační pracovníci)	26.000
odvody repartic (na provoz ústředí církve)	22.000
energie (elektrina a voda, topení v kostele, sb.místnosti)	112.000
opravy (chodník, branka, žlaby v K.Řečici,...)	67.000
splátka půjčky (na opravu modlitebny v Kamenici n.L.)	24.000
ostatní výdaje	146.000
Celkem	561.000
Stav financí na konci roku	375.000

Hlavní zdrojem příjmů našeho sboru je salár. Salár je pravidelný roční dar, který církev očekává od každého svého člena s vlastním příjmem. Výše saláru je dobrovolná. Církevní řády doporučují platit salár ve výši 5% celkových ročních čistých příjmů.

V roce 2011 salár zaplatilo 86 plátců v průměrné výši 3.263 Kč.

Úhrada saláru je možná:

- trvalým příkazem na bankovním účtu (tuto možnost doporučujeme)
- pravidelné menší částky nejsou takovou zátěží a sbor má průběžně dostatek prostředků)
- v hotovosti u pokladni sboru (např. po bohoslužbách)
- jednorázovým bankovním převodem na účet sboru
- složenkou

Staršovstvo sboru děkuje Vám všem, kteří si uvědomujete, že provoz sboru by bez finančního a materiálního zázemí nebyl možný.

Kontakt:

Bratrská 129/IV, 377 01 Jindřich v Hradec

Telefony:

fara 384 363 195

fará David Balcar 777 032 221

pastorační pracovnice Martina Sablíková 723 542 697

E-mail: jindrichuv-hradec@evangnet.cz

Webové stránky: <http://jindrichuv-hradec.evangnet.cz/>

Účet c.: 155 664 768 / 0300

2012

Velikonoční kalendář

sboru eskobratrské církve evangelické v Jindřichov Hradci

Sváteční bohoslužby

5.4. zelený čtvrtek

18.30 tení pašijí podle Lukáše

20.00 sederová (židovská paschální) ve e e

6.4. Velký pátek

9.30 bohoslužby s Ve e í Pán

18.30 bohoslužby s Ve e í Pán

8.4. Neděle vzkříšení

8.00 bohoslužby s Ve e í Pán v Kamenici n.L.

8.00 bohoslužby s Ve e í Pán v Žirovnici

9.30 bohoslužby s Ve e í Pán v J.Hradci

11.00 bohoslužby s Ve e í Pán v Kardašově e ici

17.00 koncert p veckého sboru Jakoubek (kaple
Máří Magdaleny)

27.5. Svatodušní neděle

8.00 bohoslužby s Ve e í Pán v Žirovnici

9.30 bohoslužby s Ve e í Pán v Jindřichov Hradci

Jarní kalendářium

23.-25. března Víkend bez rodičů v Kaplici
(pro děti z nedělníky)

20.-22. dubna Seniorátní dny mládeže v Kaplici
Téma: láska a jeho naplnění
(více na jihosom.blog.cz)

22. dubna Rodinná neděle

1. března Noc kostel
(letos poprvé i v našem sboru)

3. března „Evangelická neděle“
od 9.30 hodin do pozdního odpoledne v Táboře
5. jihosomské seniorátní setkání všech generací

15.-17. března sborový pobyt na Vlčici
(u Staňkovského rybníka)

22.-24. března sborová voda (Vltava)

Aktuální pozvánky a další informace o životě sboru najdete na
webových stránkách: jindrichuv-hradec.evangnet.cz

